

Egy marék király

2015 március 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [774](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt idők, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot egy kicsit másképpen.

Budán, a Várban, a Tárnok utca 9–13. számú telken, az újkori Esterházy-palota udvarán a középkori épületromok között került elő két feltűnően finom megmunkálású, gondosan festett, féldombormű kis fejecske. (Fél kézben is elférnek, hisz csak hét-nyolc centiméter a magasságuk.)

A két férfifej (az egyik fehér, a másik fekete bőrű) egy nagyobb kompozíció szerves része – írja a megtaláló, Zolnay László, aki annak idején arra kért, hogy készítsek számára ezekről képsorozatot.

„Az artisztikus megmunkálású, szép fehér férfifej koronát visel. A fekete bőrű férfialakot hajadonként ábrázolta a mestere. Feuerné Tóth Rózsa a lelet megtalálásakor a háromkirályok kettejében határozta meg a szobortöredékeink modelljét. A fehér királynak és a szerecsenfejnek így együtt valóban aligha találhatnánk más és jobb ikonográfiai feloldását.

Mégis ezt az ikonográfiai meghatározást ma halványabbnak érzem. Már csak azért is, mert a fekete – vagy megsötétedett – festés, úgynevezett szerecsenfejnek nincs koronája. Mindenesetre ez a két féldombormű fej egy budai palazzo vagy templom belső díszje volt. De az is meglehet, hogy talán éppen annak az 1330-as években alapított budavári Szent László-kápolnának volt a tartozéka, amelynek nyomait ezen a területen kerestem. A miniatúraszámba menő fehér királyfejet lehetőleg finom megmunkálás jellemzi. A halvány arcon rózsaszínű pír, a korona pántjának aranya mögött pirosas bársonysapka. A festett kék szemek héját, a piros ajkat éppen olyan gondosan megmunkálta mestere, mint az ápolat, franciás szakállt a fülig érő apródfrizura tincseit. Csupa gyengédség, elkeltség ez az érzékenyen megfaragott királyfej. (Festése alatt ugyanolyan krétaalapozásnak a púdere jelentkezik, mint a gótikus szoborgaléria kisméretű figuráinál.)

A fejeket – eddigi említésükkor – az Anjou-korhoz kapcsoltam. A XIV. századra utalna a fehér királyalak pántos, bársonysapkás koronája is. Ez az erősen franciás, lágy elegancia, amely szobraink jellemzője, nálunk az Anjou-kor gótikája után egy keményebb plasztikának adott helyet. Így ezeket a miniatűr műremeket is XIV. század végi udvari művészetünk körébe sorolnám.”

Ezt a képet, ezt a domborművet nézve – Illyés Gyula szavait kölcsönvéve – hallhatjuk a művészet össz-szólamait, s így, abból a gödörből kikerülve, immár megtisztítva láthatjuk a múlt s Európa fényeit is.

Móser Zoltán, mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkszámít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló